Voorzitter, ik wil niet stilstaan bij de uitslag van de afgelopen gemeenteraadsverkiezingen maar laat ik toch even beginnen met het overbrengen van mijn felicitaties aan de winnaars van vorige week, aan Gemeentebelangen en aan de SP. Dan hebben we dat maar vast gehad….

Begin 2003 ben ik toegetreden tot de Hoogeveense gemeenteraad. Ik kwam er in als opvolger van Ida Siers die het raadslidmaatschap niet langer met haar werk kon combineren. Ik zal de benoeming nooit vergeten.

Dan sta je daar voor de burgemeester en met de rug naar de raad en de tribune. Het voelde alsof iedereen in die zaal op mijn schouders leunde en dat gaf een enorm plichtsbesef en dito verantwoordelijkheidsgevoel. Een plechtig moment vond ik dat. Ik weet ook nog dat het eerste onderwerp van mijn allereerste raadsvergadering ging over de handhaving van het rookverbod in onze buurt- en dorpshuizen. Na afloop van dat debat brandde mij één vraag op de lippen: voorzitter, kent de raad ook rookpauzes? Maar ik durfde dat toen niet te vragen, nog steeds onder de indruk van de benoemingsceremonie.

Ik stapte in de meest roerige PvdA fractie die Hoogeveen ooit heeft gekend: 4 van de 6 raadsleden stapten tussentijds op en werden vervangen. Ook een periode waarin de PvdA liefst 3 fractievoorzitters versleet. Het resultaat van dit alles? In 2006 werden we de grootste partij in Hoogeveen met 10 zetels! En daarmee heb ik meteen de uitslag van vorige week voldoende gerelativeerd, lijkt mij zo.

Vanaf 2006 tot heden mocht ik fractievoorzitter zijn. Ik heb dat met zeer veel genoegen gedaan. Hoewel anderen uit mijn recente interview in het Dagblad van het Noorden kennelijk hebben gelezen

dat het raadslidmaatschap voor mij een lijdensweg en een tranendal is geweest: Niets van dit alles. Het was werkelijk een groot genoegen.

Gedurende de afgelopen jaren zijn er veel hoogtepunten en natuurlijk ook dieptepunten de revue gepasseerd. Hoogtepunten, want dat maakt lang niet elk raadslid en ook niet elke fractievoorzitter mee, waren bijvoorbeeld de deelname aan de vertrouwenscommissies die een nieuwe burgemeester moest voordragen. De eerste keer leverde mij dat zelfs een halve dag landelijke bekendheid op doordat het telefoonnummer van de afgewezen burgemeesterskandidaat onder het persbericht was terechtgekomen in plaats van het nummer van Helmer Koetje. Het voortijdig overlijden van Koetje was inderdaad één van de dieptepunten in de afgelopen 11 jaar.

Ik weet ook nog goed dat ik na de selectie van onze huidige burgemeester na drie dagen vergaderen op een geheime locatie in een fraai hotel in het centrum van Zwolle, vlakbij het station, met Klaas terugreed naar Hoogeveen. We keken elkaar aan en zeiden niets…. Want Cees Slottje zat nog achterin. En nadat we Cees bij de voordeur hadden afgezet was het van YESSSSS het is een PvdA'er…..

Andere hoogtepunten waren de 2 keer dat ik mocht deelnemen aan de onderhandelingen voor een nieuw college. Voor diegenen die zich daar nu mee bezighouden: besef dat dit de krenten uit de pap zijn!

En verder natuurlijk verkiezingsoverwinningen en verkiezingsnederlagen. Het hoort er allemaal bij.

Raadslid kun je pas echt zijn en worden met de steun en medewerking van de ambtenaren en de griffie van onze gemeente. Ik wil van hieraf dan ook mijn grote dank uitspreken aan hen. Het is mij in 11 jaar niet overkomen dat ik ergens tegen een dichte ambtelijke

deur aan ben gelopen of tegen een onbeantwoord mailtje. Grote klasse en hartelijk dank.

Ik wil ook de collegeleden die ik heb versleten, en dat waren er helemaal niet zoveel, van harte bedanken voor de veelal prettige samenwerking. Ook bij hen stond de deur altijd open.

Uiteraard gaat ook mijn dank uit naar de 25 collega-raadsleden uit de afgelopen periode, niet zijnde PvdA-ers, voor het samen werken aan een beter Hoogeveen.

En wat mijn eigen fractiegenoten betreft: laat ik de kandidaten die a.s. donderdag benoemd worden tot raadslid meegeven dat een politieke carrière niet vanzelfsprekend leidt tot een grotere vriendenschare. Per slot van rekening kies je je fractiegenoten niet zelf uit. Ze komen op je pad en je hebt het ermee te doen. In mijn geval denk ik te mogen zeggen dat ik er ook na vanavond een aantal vrienden aan overhoud. Bedankt lieve mensen.

Gemeenteraadslid zijn is één van de mooiste bezigheden die er bestaan. Het lokaal bestuur is het meest tastbare bestuur wat we in onze democratie kennen en daarom alleen al van grote waarde.

Raadsleden en wethouders in Hoogeveen: je kunt ze gewoon aanraken en bij de voornaam noemen. Desnoods aan de mouw trekken of uitfoeteren op Regio Hoogeveen. Dat mag allemaal tot op zekere hoogte maar Hoogeveen wees in vredesnaam ook zuinig op je raad en op je raadsleden. Hoewel ze van alles fout doen en altijd anders hadden moeten besluiten, brandt nog steeds elke avond de straatverlichting, wordt elke week de vuilnis opgehaald, worden straten vernieuwd als ze versleten zijn, worden dorpshuizen, scholen en sportkantines opgeknapt als dat nodig is. Wordt er geld gestoken in cultuur, welzijn, onderwijs, handhaving en bestemmingsplannen. Wordt er gewoon ongelooflijk veel goed geregeld in dit huis.

Ik ben er trots op deel te hebben uitgemaakt van het lokaal bestuur. Het was mij een eer om tot het gezelschap van de raad te hebben behoord.

En voor diegenen die, net als ik, na vanavond moeten afkicken van het verslavende raadswerk telt, om met Freek de Jonge te spreken: Er is leven, er is leven na de Raad.